

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyní JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové**, se sídlem Slezská 839, Hradec Králové, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 8. 2017, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2020, č. j. 29 Ad 20/2017 - 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), vázán právním názorem vysloveným v rozsudku ze dne 4. 11. 2020, č. j. 2 Ads 125/2019 - 75, zrušil rozsudkem ze dne 14. 12. 2020, č. j. 29 Ad 20/2017 - 66 (dále jen „zrušující rozsudek“), rozhodnutí žalované ze dne 24. 8. 2017, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 6. 6. 2017, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) tohoto zákona.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, v níž nesouhlasí s výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ads 125/2019 - 75, vrácením věci krajskému soudu a žádá o přiznání invalidního důchodu III. stupně.

[3] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení, a zda tedy lze přistoupit k meritornímu projednání kasační stížnosti. Konkrétně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda je kasační stížnost přípustná.

[4] Podle § 102 s. ř. s. *kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí.*

[5] V textu kasační stížnosti je jednoznačně uvedeno, že stěžovatel nesouhlasí s rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost nicméně představuje mimořádný opravný prostředek proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů. Proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu není dle § 102 s. ř. s. přípustná, o čemž byl stěžovatel poučen i v napadeném rozsudku č. j. 2 Ads 125/2019 - 75.

[6] I pokud by Nejvyšší správní soud vycházel z předpokladu, že stěžovatel ve skutečnosti svou kasační stížnost směřuje proti zrušujícímu rozsudku krajského soudu, který byl ke kasační stížnosti přiložen, byla by taktéž nepřipustná, a sice dle § 104 odst. 2 s. ř. s. Podle něho *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná*.

[7] Výkladem pojmu *kasační stížnost směřující proti důvodům rozhodnutí soudu* obsaženého v citovaném ustanovení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, dospěl k závěru, že *„[k]asační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná“*.

[8] Z kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel by chtěl docílit přiznání invalidního důchodu III. stupně přímo soudem, pročez brojí proti zrušujícím rozsudkům Nejvyššího správního soudu a krajského soudu. Soudní řád správní neumožňuje soudům ve správním soudnictví změnit napadené rozhodnutí správního orgánu, ale v případě, že soud shledá jeho nezákonnost, může rozhodnutí „pouze“ zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení (srov. § 78 s. ř. s.). Tak postupoval krajský soud i v nyní souzené věci. Na základě provedeného dokazování shledal, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav. Stěžovatel tedy byl v řízení před krajským soudem plně procesně úspěšný a v kasační stížnosti nenamítá, že měl krajský soud výrokem ve věci rozhodnout jinak (tedy že měl např. zrušit i další výroky rozhodnutí či žalobu zamítnout). K dalšímu postupu žalované ve věci stěžovatele krajský soud uvedl, že žalovaná je povinna podstatným způsobem doplnit posudkové závěry, a to zejména tak, aby odpovídaly na námitky stěžovatele, a zároveň uvedl, že je třeba, aby posouzení funkčnosti sluchu proběhlo v jeho přítomnosti.

[9] Nejvyšší správní soud má tedy za nepochybné, že stěžovatel byl procesně plně úspěšný, jestliže krajský soud dle jeho žalobního návrhu rozhodnutí žalované zrušil a žalovanou zavázal znovu posoudit případ stěžovatele s ohledem na jeho námitky. Krajský soud tedy nemohl rozhodnout „více“ ve prospěch stěžovatele ani si nelze rozumně představit, že by stěžovatel mohl namítat, že krajský soud měl rozhodnout ve výroku jinak. V souladu s výše uvedenou judikaturou rozšířeného senátu je nutno považovat kasační stížnost stěžovatele za nepřipustnou podle § 104 odst. 2 s. ř. s.

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *(n)estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný*. Jelikož Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je podle § 102 a § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná, odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[11] S ohledem na zjevnou nepřipustnost kasační stížnosti podle § 104 odst. 2 s. ř. s., kterou nelze žádným způsobem napravit, soud s ohledem na zásady ekonomie řízení neřešil nápravu absence kvalifikovaného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu